

Messun saarna - myös kerrattavaksi kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
Kiirastorstai, 17.4.2025

Kiirastorstain aihe

Liturginen väri
 Alttarikynttilöitä
 Päivän Psalmi
 Vanhan Testamentin teksti
 Epistolateksti
 Evankeliumi

Pyhä ehtoollinen
 Violetti
 2 alttarikynttilää
 Psalmi 111:2–5 (Luterilaisia Virsiä virsikirjasta s. 429)
 Jesaja 25:6–10
 Apostolien Teot 2:42–47
 Luukas 22:14–22

Virret

Alkuvirsi	80	Rakkauden, armon lähde
Kiitosvirsi		Paastonaikana ei lauleta kiitosvirttä
Saarnavirsi / päivän virsi	771	Vapahtajan etehen
Uhrivirsi	300	Jeesuksen muisto ihana
Ehtoollisvirret	220, 744	Oi Jeesus viimeisenä yönä, Karitsan kiitos
Päätösvirsi	77	Käy yrttitarhasta polku

Kollehtarukous

Herra Jumala, iankaikkinen Armahtaja. Sinä annoit ainoan Poikasi ristin kuolemaan meidän tähtemme ja teet armosta meidät osallisiksi uudesta liitosta Hänen veressään. Me rukoilemme Sinua: Opetä meitä ottamaan Hänet vastaan pyhässä Sanassasi. Vahvista meitä voimallasi pyhässä ehtoollisessa. Vaikuta meissä, että aina pysyisimme Herrassa Jeesuksessa, ja että Hän uskon kautta asuisi sydämissämme. Anna meidän viimein periä Hänessä elämä ja autuus. Aamen.

Tekstin ja tapahtumien maisema

Kun Jeesus oli otettu ylös Taivasiin Isän oikealle puolelle, opetuslapset pysyivät ”**apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa.**” (Apostolien Teot 2:42) Sen sijaan, että opetuslapset olisivat kukin menneet omille tahoilleen ja jättäneet yhteydenpidon sattumanvaraiseksi, he pysyivät siinä opissa, jonka olivat Herralta Jeesukselta saaneet ja ehtoollisyhteydessä ja rukouksissa. Ei siis sanota, että ”he pysyivät yhdessä” vaan että he pysyivät heitä yhdistävässä Jumalan Sanassa, apostolisessa opetuksessa. Apostolisen opetuksen he pysyivät keskinäisessä yhteydessä, joka tarkoittaa Kristuksen ruumiissa ja sen jäsenenä pysymistä. Sitten heillä oli Herramme Jeesuksen ehtoollinen, jossa Kristuksen ruumiin jäsenet tässä ajallisessa elämässä liittyvät hengellisesti ja todellisesti Herraansa Jeesukseen, joka antaa ruumiinsa ja verensä aterian omilleen, ja hengellisesti toinen toisiinsa. Lopuksi heillä oli Jumalan Pyhä Henki, joka heissä vaikutti rukouksen.

Sanalla sanoen, he pitivät kaikin voimin kiinni yhteisestä ehtoollisjumalanpalveluksesta. Miksi he tekivät näin? Sen tähden, että he olivat kasteen ja uskon kautta Kristuksen ruumiin jäseniä, eivät yksinyrittäjiä. Individualismi, yksilökeskeisyys, oli kaukana apostolisesta opetuksesta, mutta jos individualismi (johon usein liittyy hurmahenkisyys) pääsee hallitsemaan kristityn elämää, on vaarana ajautua irti siitä apostolisesta opetuksesta, keskinäisestä yhteydestä, leivän murtamisesta ja rukouksesta, josta päivän epistolateksti puhuu. Alkuseurakunta eli alati myös Kristuksen toisen tulemisen odotuksessa, ja niin meidänkin tulisi elää. Valvominen Jumalan Sanan opetuksen ja lohdutuksen alla, seurakunnan yhteydessä ja yhteisen ehtoollispöydän äärellä on kristityn arkea ja juhlaa.

1. Perikoopin keskeisten kohtien avaaminen

1.1 Pysyä (proskartereo = *olivat jatkuvasti, ahkerasti ja lujasti läsnä, paikan päällä*)

Tämä pysyminen tarkoittaa jokaista seuraavaa neljää asiaa: opetus, yhteys, ehtoollinen, rukous. Opetuslapset siis pitivät ehtoollisjumalanpalvelusta hyvin säännöllisesti. Heille pysyminen tarkoitti sitä, että heidän kuolemattomat sielunsa saivat ehtoollisjumalanpalveluksesta Jumalan ravinnon, Kolmiyhteinen Jumala itse ravitsi heitä näillä neljällä armon lahjalla. Ehtoollisjumalanpalvelus, messu, ei ollut heille valinnainen asia erilaisten kiireiden lomassa, vaan elämän ja kuoleman kysymys. Heille ”jumalanpalvelus elämäksi, seurakunta kodiksi”, oli todellisuutta ja Jeesuksen haavat ristin evankeliumissa olivat heidän kokoushuoneensa

1.2 Apostolien opetus, puhdas apostolinen oppi, uskon sääntö, Uusi Testamentti Herramme Jeesuksen ja apostolien Raamattu oli Vanhan Testamentin pyhät kirjoitukset. vuosien 50–90 jKr. syntyi Uuden Testamentin pyhät kirjoitukset, jotka Pyhä Henki oli vaikuttanut apostoleissa, aivan niin Hän oli vaikuttanut Vanhan Testamentin pyhien kirjoitusten syntymisen. Apostolien opetus oli

- i. uskon sääntö (Galatalaiskirje 6:16)
- ii. uskon salaisuus puhtaassa omassatunnossa (1. Timoteuskirje 3:9)
- iii. hyvän opin sanat (1. Timoteuskirje 4:6)
- iv. terveelliset sanat (2. Timoteuskirje 1:13)
- v. terve oppi (Tiitus 2:1)

Uskon sääntö oli sama myös Vanhassa Testamentissa, sillä niin apostolit opettivat esimerkiksi syntisen vanhurskauttamisesta: **”Niin kuin myös Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja.”** (Roomalaiskirje 4:6)

1.3 Keskinäinen yhteys (koinoonia = osallistuminen, keskinäinen yhteys, yhteisöllisyys) Apostolien ”kokoushuoneena” oli Jeesuksen verihaavat. Heidät oli sidottu yhteen Kristuksen lahjavanhurskauden siteellä. He kuuluivat toisilleen, vaikka kullakin olikin oma perhe ja elämä. Heidän elämänsä keskuksiksi oli nyt muodostunut yhteys Kristuksessa.

1.4 Leivän murtaminen, Herran pyhä ehtoollinen
Leivän murtaminen viittaa Herran pyhään ehtoolliseen: **”Siunauksen malja, jonka me siunaamme, eikö se ole osallisuus Kristuksen vereen? Se leipä, jonka me murramme, eikö se ole osallisuus (koinoonia) Kristuksen ruumiiseen?”** (1. Korinttolaiskirje 10:16)

1.5 Rukous, Jumalan palvonta

Neljä asiaa, jossa opetuslapset apostolien kanssa pysyivät, sisälsivät rukouksen, palvonnan. Näin ehtoollisjumalanpalvelus, messu (= lähettää) ja seurakunta kotina oli se paikka, jossa Jumala heidät ravitsi ja myös lähetti heidät maailmaan.

2. Sanan soveltaminen omaan elämäämme

2.1 Me voimme pysyä, koska Jeesus pysyi

Me voimme pysyä apostolisessa opetuksessa, keskinäisessä yhteydessä, leivän murtamisessa ja rukouksessa, **koska Herramme Jeesus pysyi Isän tahdossa** (Psalmi 40:9): Jeesus otti orjan muodon, tuli kaltaiseksemme, Hänet tehtiin synniksi meidän tähtemme, että meillä rauha olisi, Hän kärsi katkeran ja hirmuisen tuskan, maksoi syntiemme velan verellään, ruumiinsa uhrilla lepytti Jumalan vihan, voitti kuoleman ja toi meille elämän. Näiden Jeesuksen hyvien tekojen perusteella sinäkin voit pysyä apostolisessa opetuksessa, koska Jeesus on antanut meille terveen opinsyntisen vanhurskauttamisesta ja ristin tiestä.

2.2 Hän on haavoitettu ja runneltu meidän tähtemme (Jesaja 53:4–6)

Kun sinä tulet messuun ja ehtoollispöytään, sinä tulet siihen, koska sinulla on Lunastaja. Jeesuksesta kirjoitetaan: **”Meidän sairautemme Hän kantoi, meidän kipumme Hän säilytti päällensä. Me pidimme Häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja Hänen haavainsa kautta me olemme paratut.”** (Jesaja 53:4–6) Tämän tahdon ja täytetyn työn perusteella me olemme sovitut, vanhurskautetut ja pyhitetyt Jeesuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan. (Heprealaiskirje 10:10)

Sen vuoksi, rakas ystävä, sinäkin saat nyt sanoa: *”Minä soisin olevani hurskas, ja tekeväni kaikessa Jumalan tahdon, mutta se ei tahdon onnistua. Minä tahtoisin antaa anteeksi kaikille ihmisille, mutta sekään ei omasta voimastani tahdo onnistua. Auta minua Herra Jeesus.”* Apostolinen opetus sanoo: **”Sillä ei meillä ole sellainen Ylimmäinen Pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä. Käykäämme sen tähden uskalluksella armon istuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan.”** (Heprealaiskirje 4:15–16) Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa